

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 966

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2115

C O D I C E S

2116

*liberatrici commendans. ultimum
buius uitę diem in ipso quo uide-
rat uisionem loco feliciter comple-
uit. Beatoque fine prestante do-
mino ad eternam gloriam transmi-
grauit &c. Aliter Impressa, quae,
qui volet, conferet.*

II. fol. 13. *Incipit Ammonitio
Venerabilis Bede Presbiteri De
Laude Caritatis. Et Quomodo
Cunctis Virtutibus Preferenda Sit.
Initium: Tue non immemor peti-
tionis. banc commonitiunculam pro
anime tue profectu. o karissima
mater tibi ut rogasti scribere stu-
dui &c. Indignationem saepe mo-
vet Librarium medii aevi sive
ignorantia, sive fraus, qua mag-
norum Virorum nomina Libellis
proletariis liberaliter adlevere.
Ita qui hic *Bedam* praefert, Cod.
CCXL. *Augustinum* mentitur. Ad
Adelberum quandam *tus Outotias*
Episcopum referri ibi dixi in
Cod. Tegernseensi. Index Capitum
XV. in praesenti Exemplo nul-
lus, sed in fine haec addita le-
gas: *Obsecro te o carissima soror
et domina per illum qui te creauit
ut creberime pro me exorans di-
cas. deus omnipotens miserere fa-
mulo illi. Explicit.* Atque haec
Codex CCXL. non agnoscit.*

DLVII.

³³¹ Codex membraneus lat. Sec.
X. Folior. nunc 61. f. non ea-
dem manu, commode tamen ex-
aratus sequentia complectitur: I.
Prolixam *Epistolam* ad vitam
recte instituendam hortatoriam e
Germania, ut videtur, scriptam

Sacerdotibus *Italis*; ita enim in-
signitur: *Dilectissimis filiis in chri-
sto alpinis austronicisque partibus
degentibus. mare presidentibus.*
*Omnique decoris stemmate predi-
tis Citra dannubii fluenta latitans,*
*inter (in) sclavorum montibus et
abietum densitudine cubans non si-
comoros sed fagos uellicans Nori-
cus italicis blancidius nigerrimus
iob laetus senex iuuenibus Christi-
colis et celibes (coelites?) polum-
que efficaci uolatu penetrantibus.
ranicula locis bumentibus garriens
sive luscinia pippans. Idioma (te?)
carentis tenentibus idioma. Volati-
les (Volatilibus) terrigena. Ex-
torris indigenis suis licet tetrarum ac
permanentem sempiternamque sa-
ludem. Initium Epistolae deprom-
tum est ex *Epiſtola VIII. Hiero-*
ronymi ad Niceam: Comicus Tur-
pilius tractans &c. Edit. Veron.
Opp. T. I. p. 20. usque ad ea
verba: Ecce beatus Chromatius.
Dein prosequitur suis verbis No-
ster: *Namque sepius apices car-*
tarum etiam in neophytis amoris
magnitudinem inter nec non (nec
non in?) quibusdam perfectis ex-
primere nituntur. Quatenus oculis
legatur in syllabis quod cerni mi-
nime ualet in mentibus. Ideo ue-
straе mellifluę memor karissimi
germanitatis. Hanc scedulam uo-
bis in commune direxi ut cognoscatis
quantam pro uobis babeam
sollicitudinem. quam nec terrarum
longinquitas nec rubigo obllionis
inter (in) palatio (ita lego pro
interpolatio, quod sensum non
habet, et Scribae vitio inter pro
*in**

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 966

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2117

ASCETICI.

2118

in jam tertium recurrente) nec diurnitas temporum abolere ualuit. Quo minus admoneam quos magis diligam. Sequuntur itaque Monita de Contemtu rerum terrenarum, de Lecture et Meditatione Scripturarum, de vera Sapientia, de Officiis Sacerdotum et Praelatorum, de Dei et Animae cognitione et de quatuor Virtutibus, quas *Cardinales* appellant, *Augustino* et *Isidoro* in testimonium vocatis. Tandem sic concluditur Epistola: *Heu pro dolor quod de mysterio crucis non nulla prelibare gestiens sed uolantis epi epistola?* an vocem *epistola bis exorsus est Librarius?* exire compulit. Nunc rogo ut diligenter et morose relegatis quod circa occupatio nec incorrecta perfectio auulfit. Noli hinc recedere fili usque dum inchoatum opus peragas quia ualde nunc surgere indigent qui tam longo tempore additi et prostrati sub infructuosa uite fuerunt. Ualete uernantes. florete pollentes. uigete letantes. gaudete felices filii mei et fratres karissimi ac desiderantissimi. amen. Ut de anonyma hac Epistola sensum meum promam, ex dictis videor mihi colligere posse, eam a quadam *Alcuini* amico scriptam, qui aut *Carolum M.* an. 791. aut filium ejus *Pipinum* an. 796. ad Bellum adversus *Hunnos* fuerit comitatus, atque is, ni fallor, *Arno* est primus *Juvavienium* Archiepiscopus, quem *Alcuinus* in datis pluribus ad eum literis *Aquilam* (ab *Aar germanico*, *Arno*)

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

Transalpinam, per Alpes volantem, per campos currentem &c. appellat.

II. fol. 6. absque Inscriptione ulla Tractatus ille, quem inter *Alcuini* dubia T. II. P. V. p. 418. edidit Cels. *Frobenius S. Emmerami Abbas* titulo *Disputationis Puerorum per Interrogationes et Responsones*. Adi ejus *Monitum praeivium*, cuius rationes pro *Alcuino* militantes *Codex* noster confirmat. Incipit ille, ut ibi, ἀκεφαλως: *Et quia humana fragilitas nec audet nec potest &c.* In Cap. IV. de decem Dei nominibus sub initium hiatus, qui est, e Nostro subpletur ita: *deus uocetur. qui est spiritus omnium spirituum?* R. *In scripturis etenim sacris.* In Cap. VIII. de *Nouo Testamento* Noster omittit omnia, quae in Editis de Auctoribus novi Testamenti leguntur ab iis verbis: *Actus Apostolorum et Apocalipsis*, usque ad ea: *Preter hec alia uolumina apocrifa nuncupantur, et iterum ab his verbis: nulla est in eis canonica auctoritas,* usque ad finem. Neque C. X. de *Missa* nobis integrum est, et C. XI. de *Fide* his verbis deficit: *quem galatides sibi pro signo constituerunt.* Lectio ceterum proba est, et quamvis quaedam desint, quae in Editis habentur, tamen etiam in his desideratur expositio *Communionis Sanctorum*, quae in Nostro sic sonat: *Id est, ut cum illis sanctis qui in hac quam suscepimus fide de presenti seculo ad deum migrauerunt societatem et spei communionemque habere credamus.*

M m m

credamus.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 966

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2119

C O D I C E S

2120

credamus. si tamen recte uiuendo fidem illam teneamus et operibus impleamus.

III. fol. 24. p. 2. absque Inscriptione *Alcuini ad Carolum M.* Epistola de ratione adpellationis Dominicae *Septuagesimae*, *Sexagesimae* et *Quinquagesimae* ante Pascha. Habetur edit. *supracit.* T. I. P. I. p. 85. ordine LXV. incipitque: *Benedictus sit Deus Pater Omnipotens qui te creauit &c.* Lectio plerumque in Editis castigator, praeplacet tamen in Nostro v. g. mox sub principium: *saporabile auribus pro favorable*, quod manu paullo recentiore adjectum est, et mox pro *flaccidis auribus* ab *Alcuini* praenomine ductum *flaccinis*, quod quidem egregie divinasse in *margine* video Cels. Editorem. Haec porro *Epistola*, cum certe *Alcuini* sit, licet nomen non praeferat, non levi argumento est, praeecedentem etiam *κατηχησιν* ad illum referri debere.

IV. fol. 26. *Hraban. Isanberto.* Exponitur illud I. Reg. C. 2. v. 15. *Si peccaverit vir in virum, placari ei potest deus &c.* hoc initio: *Non igitur eo modo in ui- rum. quo in deum peccatur &c.* In deum peccare Rabano hic est ab eius cultu discedere, adeoque impietatis peccatum difficiliorque remissio. Constat Rabanum pro fama doctrinae, qua florebat egregius hic *Alcuini* discipulus, pas- sim consultum fuisse, et specimen *Responsorum* ejus, quae in Operibus editis frustra quaeras, dedimus Cod. CCLXXXII.

V. fol. eod. p. 2. *Karolus gra- tia dei rex francorum. Dilectissi- mo magistro albino in domino salu- tem.* Respondet Princeps, So- phistarum, qui nil nisi *Titum*, *Trajanum*, et *Antoninos* crepare norunt, pace dixero, maximus superiori *Alcuini* Epistolae, ar- gumentumque, quod ille orsus erat, pertexit. Initium: *Peruen- nit ad nos epistola a religione pru- dentie uestrae &c.* Extat illa ple- nior edit. *supracit.* Opp. *Alcuini* T. I. P. I. p. 88. ordine LXVI. Finem tamen ejus, qui a *Par- fina Andr. Quercetani* edit. p. 1147. abest, Codex noster pari- ter agnoscit.

VI. fol. 27. Subnexa est bre- vis *Enumeratio Autorum Symbo- lii Apostolici* ex ea persuasione, quod singuli Apostoli singulos condiderint Articulos. Initium: *Igitur quod superius omisimus quinam symboli essent autores nunc necesse est explicemus &c.* Pertinet itaque ad indicatam N. II. *Disputationem Puerorum*; bre- vior tamen multo est, ac in edi- tis I. *supracit.*

VII. fol. eod. p. 2. sub sola voce *Gregorius Locus prolixus*, sed excerptus tantum ex *Homi- lia IX. L. I. in Ezechielem*, qui in edit. Opp. Maur. Paris. 1705. habetur T. I. col. 1254. et in- cipit: *Ezechiel itaque qui non so- lum populo sed etiam senioribus loqui mittebatur &c.* finitque: *li- centiam male agendi prestant.*

VIII. fol. 28. p. 2. *Locus prolixus et integer de quatuor di- ligendis*, scilicet Deo, Seipso, Corpore

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 966

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2121

ASCETICI.

2122

Corpore suo et Proximo. Caret titulo, sed in Augustini L. I. de Doctrina Christ. Edit. Maur. Paris. T. III. P. 1. col. 11. invenies. Incipit: Quisquis ergo recte diligit proximum &c. Finit: colligatus adherere potuerit, estque eleganti cum primis manu exaratus.

IX. fol. 30. Incipit Ammonitio Cesarii Episcopi De Pernitiosa Familiaritate Seu Conseruanda Uirginitate. In Bibl. PP. Lugd. T. VIII. p. 862. inscribitur: Epistola ad quosdam Germanos; T. vero XXVII. p. 348. ex Append. Cod. Regular. Lucae Holstenii melius Exemplar naeti rursum producitur hoc rubro: Caesariae sanctae Sorori Abbatissae (Coenobii Arelate a Caesario circa an. 512. perfecti) vel omni congregationi suae in Christo aeternam salutem. Itaque primum est, ut imperitus aliquis Librarius ex hac Sorore five Germana superiore illum Titulum ad Germanos effingeret. Sed et in Codice nostro ad Viros directa est; incipit enim: Uenerabiles in christo filii (Filiae) uereor ne dum uobis pro conseruanda quiete uel pudicitia &c. Hiatus ille, cui in editione T. VIII. absone adtexta est Pars Sermonis de decem Virginibus p. 865. quique in edit. T. XXVII. p. 550. rite expletus est, a Nostro pariter abest, sed inter verba: a uobis semper excludite et: Currite fideliter &c. inepte nobis intruditur plus quam 17. linear. locus de expoliatione Monachorum hoc initio: Nam

Monachus qui in monasterio pecuniam (peculium?) habere uoluerit &c. et hoc fine: nos intrare in regnum dei. Atque haec laciinia fortassis scribis ansam dederit, genus femininum in masculinum convertendi. Ceterum Codicem hunc ob lectionis variatem non praetereat, qui vota Eruditorum de habendo integro et sincero Caesario olim impleturus est.

X. fol. 33. p. 2. Albinus Aquile Salutem. Aquila hic, ut jam supra N. I. notavi, Arno est primus Salisburgensium Archiepiscopus evangelica per Pannoniam praedicatione celeber, gente Saxo, aut Bojus, non Anglus, atque adeo nec Alcuini, ut quibusdam visum, frater. Epistolam hanc de Natura et Personis Divinis, quae inchoat: Miror quomodo me sub unius momenti &c. ex hoc ipso Codice a Viro doctae in paucis solertiae Mattbia Rieberero olim S. J. erutam inter Alcuinianas ordine CXXII. fecit Cels., Frobenius edit. suprac. p. 176.

XI. fol. 34. Excerpta varia ex diversis Patrum, praecipue Augustini et Gregorii M. Operibus, quae cum et brevia sint, et ut plurimum ἀνεπιγραφα, singulis speciatim adsignandis tempus infumere noluimus. Lectionem interim variam si quis cum editis contendere ea vellet, non defore putamus.

XII. fol. 59. Epistola Anonymi ad Anonymum sequentis tenoris: Humanę referunt littere. philosophum

M m m 2

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 966

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2123

C O D I C E S

2124

*Iosophum quendam aduliscentulo
cuidam quem presentem occultabat
causa silentii tali uoce profatum;
aduliscens loquere ut sciamus te;
ostendere uolens. ex sermonibus
probari hominem et tamdiu unum-
quemq. quamdiu in silentio fuerit
ignorari. Postquam dein ostendis-
set, Salomonem multo ante idem
sensisse et dixisse, pergit: Huius
igitur definitionis ueritatem ego
iam retro quidem credens nunc me
tamen probasse confiteor qui bono-
rificantiam tuam diu ignoratam
babui. Sed postquam te licet pa-
rum loquentem audiui. Inuisibilis
mibi sonus (certe sonus) prodi-
dit. quem uisibilis diu corporis uul-
tus absconderat. quamquam et cul-
tor tuus sanctus martyrius olim
paruitati meae religionis tuae pre-
conia dixerit. sed difficile humana
natura ita alteri credit ut sibi; er-
go quoniam quod altquamdiu audie-
ram per me ipse cognoui. illius te
esse christianitatis atque pruden-
tiae. ut ueritatis rationem non
aspernanter accipias; Nolo te er-
rare cum ceteris. qui ex hoc ar-
bitrantur se impune peccare. qui
(quia) ignorantiam habeant diuine
uoluntatis &c. Contra hanc dein-
ceps ignorantiam solide disputa-
tur, aliaque hominis Christiani
officia commendantur, maxime
illud: *Quicumq. uobis fieri non
uultis. alio ne feceritis.* Claudi-
tur: *Hec interim honorificantiae
tuæ ut epistole breuitas passa est
credidi scribenda. Cupiens sancti-
tati tuae presens loqui et de qui-
buscumque fueris consulere digna-
tus. te reddere certiorem. Opto**

*te semper deo uiuere. et perpetui
consolatus honore gaudere. Homi-
nem Deo dicatum, puta Episco-
pum, ad Virum in dignitate pro-
fana constitutum scribere, extra
dubium est; verum excusis non
obiter usque ad Sec. VI. me-
dium, quod vix excedit Autor,
Ἐπιστολογεαφοις, nil certi reperi,
nisi quod *Martyrium in Epistolis
Symmachi* bis nominari video. At
plures hoc nomine fuere. Itaque
oculatiori lampada trado.*

DLVIII.

Codex membraneus lat. Sec. 726
XIII. Folior. 158. 4. luculen-
te exaratus, rubricisque distinctus
continet: I. *Hugonis a S. Victo-*
re Can. Reg. Paris. anno 1140.
vivis exempti Opus, quod hic in-
scribitur: *Hugo de archa noe pro
archa sapientie cum archa ecclesie
et archa matris gratie, constatque
V. Libris*, ut videre est in Edit.
Opp. Rothomag. T. II. 1648. a
p. 286. a qua tamen notandae
sunt praesentis Cod. discrepan-
tiae. Liber de Arca Noe, qui in
Edit. ceteris IV. praeponitur,
in Codice V. est et ultimus. Co-
dex igitur a L. II. ita auspicatur:
*Cum sedem aliquando in
conuentu fratrum &c. Ex hujus
Libri Cap. 2. adscribam, quae
Titulum Operi supra praefixum
illustrant: Prima (Arca) est quam
fecit noe. securibus et dolabris. ex
materia lignorum et bitumine. Se-
cunda est quam fecit christus per
predicatores suos. ex collectione
populorum. in una fidei confessio-
ne.*